

ಸಂಧರ್ ಬದುಕು

ಇಂದಿ ಸಂಚೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಬಸವನಗೌಡರ ಮನೆಮುಂದೆ ನಾಲಾಶ್ರು ಕಾರುಗಳು ಬಂದು ನಿತವು. ಕಾರನಿಂದಿಳಿದ ಯುವಕ-ಯುವಿಯರು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಮೇಷ್ಟೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಿ ನಿಂತು ‘ಸಾರ್, ಸಾರ್’ ಎಂದು ಕೊಡರು. ಮನೆಯೋಳಗಿಂದ ಬಸವನಗೌಡರ ಧರ್ಮಪತ್ರಿ ಹೊರಬಂದು ಅಪರಿಚಿತ ಅಡಿಗಳನ್ನದೇಶಿಸಿ ‘ಬನ್ನಿ, ಒಕ್ಗೊ ಬನ್ನಿ’ ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೋಕೆಯೋಗೆ ಚಾಪೆ ಹಾಸಿದರು.

ಯಾವುದೋ ಪ್ರಸ್ತುತಕದಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿಡ್ದ ಬಸವನಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಮುರುಕು ಕನ್ನಡಕವನ್ನಾಜ್ಞಿಸಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಾ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಇದಿಗೆನ್ನೊಳ್ಳಲು ಕೋಕೆಗೆ ಬಂದರು. ಬಂದ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಬಸವನಗೌಡರ ಮುಖ ಮೋರದಗಲ ಅರಳಿತು. ಇತ್ತೀಚ್ಚಿನ ಮೇಷ್ಟೆನ್ನು ಬಹುದಿನಗಳ ನಂತರ ಭೇಟಿಯಾದ ಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವ್ಯಬಳಗ ಪುನಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. ಉಬ್ಬಾಯಿಕುಶಲೇಂಪರಿಯ ನಂತರ ಶಿವ್ಯಪ್ರತಿನಿಧಿ ಶರಕ್ಕೊ ‘ಸಾರ್’ ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಂದ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದ್ದೀರ್ಬೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೇ ಉನಿನಲ್ಲಿ ನಿವೇಶನಪೂರಂದನ್ನು ವಿರಿದಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹರಿದ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಟ್, ಮುರಿದ ಹೀಜಿ; ದ್ವನಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.

■ ಮಹೇಶ್ವರ ಹುರುಕಟ್ಟಿ

ಚಿತ್ರ: ಸಂಜೋಜ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಎಂಜನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದ ನೂರ್ ಜಹಾನ್ ಆ ಗುಡಿಯ ನೆಲನಕಾಶೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ತೋರಿಸಿದಳು. ಬಸವನಗೌಡರು ‘ಅಗ ರಾತ್ರಿ ಅಗ್ನಿದೆ, ಉಂಟ ಮುಗಿ ಮಲಗಿ ಬೇಗ್ನೆ ಮಾತಾಪುವ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತಿಗೆ ಅಲ್ಲವಿರಾಮವಿತ್ತರು. ಗುರುಗಳ ಮಾತಿನಡಿ ಶಿವ್ಯರೆಲ್ಲ ರೂ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಲಿಗಿದರು. ಮರುದಿನ ಬೇಗ್ನೆ ಬಸವನಗೌಡರು ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಶಿವ್ಯಾದಿರನ್ನು ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಅವರಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ‘ಮೇರಿ ಈ ತರಗಿ ನಿನಗೆ ನೆನಷಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲೇ ನಿನು ಏಳನೇ ತರಗಿ ಕಿಲತದ್ದು. ಅಗ ಈ ಕೋಕೆ ಎಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಮುಖ್ಯಾಗಿತ್ತು, ಅಗ ಹೆಗಾಗಿದೆ ನೋಡು’ ಎಂದು ಬಸವನಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಶಿವ್ಯ ಮೇರಿ ಜೋಸ್‌ಫ್ ಹೇಳಿದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಮೇರಿ ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಕೋಕೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು. ‘ಸತೀಶ್ ಇದು ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ನಮಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ಆ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹರಿದ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಟ್, ಮುರಿದ ಹೀಜಿ; ದ್ವನಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.

ರಾಜೀವ್, ಸತೀಶ್, ಕುಮಾರ ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಾಡಿಸಿದರು. ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿದು ‘ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಈ ಬೇಲ್ ನೆನಷಿದೆಯೇ? ನಿನು ಬೇಲ್ ಹೊಡೆಯಲು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿದೇ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾಂಡ್ ತಿದ್ದು’ ಎಂದರು. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲ ರೂ ಗೊಳಿಂದು ನಷ್ಟರು.

ಮಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಈಗ ಬೇಲ್ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಗೆ ಹುಡುಕಿದ. ಆಗ ಬಸವನಗೌಡರು ‘ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸುತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಕಳ್ಳಿನಿಂದಲೇ ಬೇಲ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನೋಡು ಕಳ್ಳಿನಿಂದ ಜಾಜ್ಜಿ ಜಾಜ್ಜಿ ಬೇಲ್ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಕಾರಿದೆ?’ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡ. ‘ಶೈತ, ಈ ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಡೆಸ್ಟ್ ನೆನಷಿದೆಯೇ? ನಿನು ಮುಮತ, ಸುಜಾತ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಸಾಲಿದೆಯ ಗಲಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಧ್ರು ನೆನಷಿದೆಯೇ?’ ಎಂದರು. ಅವರ ನೆನಷಿನ ಶ್ರುತಿಗೆ ಅಕ್ಷರಿಗೊಂಡ ಶೈತ ಡೆಸ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಮುಮತೆಯಿಂದ ಕೈಯಾಡಿದಳು. ‘ಸಾರ್, ಈ ಡೆಸ್ಟ್ ಆಗಲೇ ತುಕ್ಕ ಹಿಡಿದವೆಯಲ್ಲಾ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಇತಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರಿಸ್ತುಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಸವನಗೌಡರು ‘ಹೊದಲ್ಲವೇ? ಇತಕ ತುಕ್ಕ ಹಿಡಿದ ಡೆಸ್ಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು